

Afgørelsen. Noget lignende er foreslaaet i § 20, og det ærede Medlem nævnedes ogsaa, at Præsterne, de 742, — som det nok er — ingen Betænkelighed havde ved at lægge det i Biskoppernes Haand.

Det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (la Cour) talte om, at Befolkningen ønsker meget, at deres Ægteskaber skulle besejles i Lovens og Guds Navn. Ja, det kan ogsaa ske fremtidig efter dette Lovforslag, kun at det er ikke Præsten, der skal gøre begge Dele. Besejlingen finder Sted for Øvrigheden, og naar de søge Kirken, faa de der Velsignelsen i Guds Navn, saa det religiøse lider ingen Skade. Derimod kunne de, der holde stærkt paa gammel Sædvane, sige, at gammel Sædvane lider Skade. — Det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Stilling) var sikker paa, at her var Folketinget i Virkeligheden gaaet forkert i Byen; Folketinget, der ellers er et Barometer — og han mente et godt Barometer — for Stemningen i Landet, havde ligesom faaet en noget forkert Mening ind og glemt at tage Hensyn til Stemningen, saa Barometret viste ikke rigtigt. Han mente, at det var en øjeblikkelig Opbrusning, der var kommen over Folketinget. Det er imidlertid adskillige Aar siden, at Folketinget sendte et Forslag op i Landstinget om Indførelse af almindeligt borgerligt Ægteskab. Der er gaaet en Del Aar siden den Tid, Folketingsmænd have været valgte to Gange siden, og jeg ved ikke af, at nogen Folketingsmand er bleven særlig tiltalt, hverken af Mand eller Kvinde, paa Valgtribunerne for den Afstemnings Skyld. Nej, der var ikke noget i Vejen, og der er saamænd heller ikke noget i Vejen — det maa det ærede Medlem tro — selv om Kvinderne fik Stemmeret. Man taler ganske vist meget ofte om, at naar Kvinderne fik Stemmeret, skulde vi bare se, hvad der vilde ske. Jeg er slet ikke bange for Eksperimentet, det kan være, det ærede Medlem er det, det er jeg ikke. Jeg kunde f. Eks. ønske, at Kvinderne vare med ved vore kommunale Valg. Jeg tror, at Kvinderne i mange Henseender vilde udøve en heldig Indflydelse — det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa nu. Men min Overbevisning er, at naar Kvinderne for Alvor faa at se, at her virkelig er en Skade i vor Folkekirkens Forhold, at det for Folkekirkens Æres og Anseelses Skyld er nødvendigt, at der gøres noget, ville de ogsaa fuldt saa meget som Mændene være med til at reparere derpaa. Jeg tror ikke, det kan lykkes at kyse nogen med Kvinderne. — Og naar man har henvist til, at

i de sidste Tider er Ægteskabets Løshed bleven mere og mere fremtrædende, saa er det muligt, at denne Omstændighed hænger sammen med den liden Sandhed, der er i Ægteskabets Besejling. Præsten siger i Kirken: Hvad Gud har sammenføjet, skal intet Menneske adskille, og saa ser man dog saa ofte, at det modsatte er Tilfældet. Der er for liden Sandhed i de Udtalelser, der her fremsættes paa Kirkens Vegne, det er sikkert nok, men det er maaske en af Grundene til, at Ægteskabet ikke tages saa højtideligt fra Kirkens Side, som det burde og skulde. Faa vi Sandhed ind i Forholdet, tror jeg, at det vil hjælpe til, at Ægteskabet ogsaa holdes mere i Ære end hidtil. Dette kan man modsige, det er noget, der hverken med Tal eller andre Beviser kan godtgøres. Men der er lige saa megen Rimelighed for min Anskuelse som for det ærede Medlems. — Det ærede Medlem talte om, at naar man ændrede Lovgivningen saaledes, som her foreslaaet, vilde Ægteskabet faa en anden Karakter og blive noget mere kontraktmæssigt. Det tror jeg slet ikke paa. Ægteskabet har været til længe førend Kontrakter og Lovgivning og noget som helst af menneskelig Indstiftelse, og dets Højtidelighed vil ogsaa holde sig, selv om man vedtager en noget ændret Lovgivning som den, der her foreslaas, fordi Nødvendigheden byder det.

Med disse Bemærkninger tror jeg at have omtalt i alt Fald de væsentligste af de Indvendinger, som ere fremsatte. Naar man fra forskellige Sider har talt om, at man gerne vilde gaa med til at indføre den saakaldte fakultative Ordning, saa maa jeg sige, at det gør et noget mærkeligt Indtryk paa mig, thi da jeg for nogle Aar siden foreslog denne Ordning i Folketinget, mødte Ministeren og sagde, at det kunde der ikke være Tale om, at man kunde gaa med til, derimod maatte man hellere, naar man skulde gaa til en anden Ordning, gøre Skridtet fuldt ud og tage almindeligt borgerligt Ægteskab; denne Tanke om den fakultative Ordning fandt i Virkeligheden den Gang ikke nogen Tilslutning, men mødte megen Modstand i Folketinget. Efter at nu Modsætningerne i det hele taget ere rejste saa stærkt, som de ere, saa tror man at kunne ordne Sagen ved at gaa til en saadan Ordning. Jeg tror, at man tager meget fejl. Og naar man har talt om i Frihedens Navn at gaa dertil, saa har det været af Interesse for mig at lægge Mærke til, at ingen